

gjort den til Genstand for. At Barnefaderens Forpligtelse ikke lider nogen Indskrænkning ved denne Fabriklov, anser jeg for fuldstændig givet. For naar den slet ikke er berørt i denne Lov, vil den jo blive bestaaende i samme Udstrækning, hvori den bestaar nu. Naar der slet ikke er nævnt, at der er sket nogen Forandring deri, kan der ikke være sket nogen Forandring i den Forpligtelse, som for Tiden bestaar for den Fader, der har uægte Børn.

Den Mistillid til Fagforeningerne, som den ærede Ordfører talte om, skulde skinne gennem et Ændringsforslag fra Landstingets Side, er en i høj Grad søgt Indvending, da han selv straks sagde, at det var ligegyldigt, om den Bestemmelse stod der eller ikke, og saa læste han op, hvad der nu staaer. Fagforeningerne have aldeles ikke været nævnte i Folketingets Forslag, aldeles ikke, det er en Omskrivning, som den ærede Ordfører selv foretager. Nej, der stod ikke noget som helst om Fagforeningerne, men der stod, at uvedkommende havde Lov til at klage til Fabrikinspektøren over Misbrug i Fabrikker og Overtrædelse af Bestemmelserne, og det selv samme staaer i Landstingets Forslag med Tilføjelse af, at han skal tage Hensyn til en saadan Klage. Det er et Vidnesbyrd om, hvor overordentlig forlegen den ærede Ordfører har været for at udsætte noget paa Landstingets Behandling. Man har udeladt en Sætning af Folketingets, som ikke stod i Regeringsforslaget, og som er i høj Grad overflødig. Den har Landstinget ladet gaa ud.

At man har sat den kommunale Kasse i Stedet for den fri Fattigkasse, har jeg ikke haft nogen Indvending at gøre imod, da det var kommunale Medlemmer, som ønskede denne Forandring. Fra Kommunens Kasse er der intet i Vejen for, at Beløbet kan gaa til den fri Fattigkasse, men det omvendte lader sig ikke gøre. Altsaa jeg synes ikke, der er noget i Vejen med den Bestemmelse. Saa sagde den ærede Ordfører dog til Slutning, at naar man vilde tage denne Lov, var det, fordi man ikke turde lade den komme op igen til det høje Landsting, fordi saa vilde Landstinget ikke gøre det, som det nu har erklæret sig villigt til at gøre. Det forekommer mig, at der i denne Udtalelse ligger en ikke ringe Anerkendelse af det Arbejde, som Landstinget har gjort, og som jeg har bidraget mit til, sammenholdt med mine Udtalelser om og nu Klargørelse af, at Landstinget i Virkeligheden slet ikke har foretaget nogen Indskrænk-

ning i Folketingets Forslag. Nej, det er Folketinget, som har foretaget ret indgribende, i alt Fald paa et Par Punkter indgribende Indskrænkninger i Regeringsforslaget. Det er jo saaledes med disse Love, at det er Interesselove. De Arbejdsgivere, som leve under den nuværende Fabriklovgivning, og som lide en betydelig Indskrænkning i deres Rettigheder ved en saadan Lovgivning, ere jo naturligen anviste paa at gøre deres Indvendinger gældende. Det er ikke blot i Danmark, men det er i alle Lande, at dette gælder. Men naar vi saa ere komne dertil, at danske Arbejdsgivere alligevel enstemmig slutte sig til et Lovforslag, som er saa gunstigt for Arbejderne som dette, fortjener det Paaskønnelse og Tak og ikke Kritik og Mistænkeliggørelse.

Jeg skulde nu til Slutningen, da vi vel snart kunne vente at se denne Sag vedtagen i det høje Ting efter de Udtalelser, som ere faldne fra den ærede Ordfører og fra det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) ganske kortelig rekapitulere, hvad der opnaas ved, at den Lov, som nu foreligger for det høje Ting, bliver vedtagen. Fra ca. 1500 Arbejdssteder bliver Antallet forøget til mellem 7000 og 8000, som ville falde ind under den ny Lov, og som altsaa efter al Rimelighed ville komme ind under Fabriktilsynet i Modsætning til det nuværende langt ringere Antal. Endvidere drejer det sig om et Antal Arbejdere, som af statistisk Bureau er beregnet til omkring 125,000, medens det nuværende Antal jo ikke naar op til 20,000. Barnealderen bliver forhøjet til 12 Aar, og den Mellemtid mellem Fabrikarbejdet og Skolen, som for Tiden er 1 Time, forhøjes efter dette Forslag til 1½ Time, i hvilken der ikke maa arbejdes, hvilket jeg ogsaa mener er nødvendigt, for at Børnene daglig skulle kunne begive sig til deres Hjem, faa deres Middagsmad og eventuelt forberede sig noget til Skolen. Kvinder blive trods Folketingets Udslettelse dog beskyttede paa tre Maader, nemlig for det første ved § 10, 2det Stykke, hvorefter der ikke er Adgang til at tillade unge Kvinder under 18 Aar at arbejde før Kl. 6 Morgen og efter Kl. 8 Aften, altsaa Nattearbejdet er ikke blot blevet forbudt for unge Kvinder, men det er heller ikke tilladt at dispensere fra den paagældende Bestemmelse. I § 12 faar Arbejdsraadet Ret til at forbyde, at kvindelige Arbejdere overhovedet kunne deltage i Arbejde af særlig anstrengende eller sundhedsfarlig Natur, og endelig have